

عنوان مقاله:

رستاخیز از دیدگاه عرفان

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

زینب نادى - استاد حوزه و دانشگاه - دانشجوی دکتری فلسفه اسلامی

خلاصه مقاله:

برای همه ادوار مختلف جهانی، انتهای ترسیم میشود چنین وضعیتی از توصیف پایان عالم در سنت اسلامی و مشخصا در ساحت عرفان نیز قابل مشاهده است. در متون عرفانی ضمن پذیرش رستاخیزی، که در قرآن کریم توصیف شده، با نظر به حقایق و حکمتهای نهفته در آن، مصادیق دیگر از رستاخیز تبیین شده است که با احتساب رستاخیز شرعی، تعداد آنها بر چهار نوع بالغ میشود. قیصری در مقدمه شرح خود بر فصوص، قیامت(ساعه)، را پنج نوع می‌شمرد که عبارتند از: قیامتیکه هر آن و هر ساعت در عالم واقع میشود؛ قیامت که با مرگ طبیعی برای هر فرد واقع میشود؛ قیامت که برای سالکین الی الله، قبل موت طبیعی واقع میشود و از آن به مرگ ارادی یاد میشود؛ قیامت کبرای شرعی، که در آیات و اخبار از آن یاد شده است و با نفخ صور اول، به وقوع می‌پیوندد. قیامت که برای عرفا و موحدین در مرحله فنای در حق رخ میدهد. با این حال، از خود کلام قیصری میتوان برداشت کرد که، قسم دوم و سوم از حیث احکام و آثار، شبیه به یکدیگرند. از اینرو، میتوان قیامت را از دیدگاه وی، چهار قسم دانست: 1. قیامت صغرا(مرگ طبیعی و مرگ ارادی)؛ 2. قیامت کبرای شرعی؛ 3. قیامت کبرای انفسی(مرحله فنا)؛ 4. خلق و انعدام جاری در اجزای عالم، این نوشتار با رویکرد تحلیلی با معرفی چهارنوع فروپاشی در سنت عرفانی، به بررسی این آموزهها پرداخته است

کلمات کلیدی:

عرفان اسلامی، قیامت، قیامت کبری، قیامت صغری، رستاخیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581410>

